

saa meget muligt, undgik at anvende Bånd- og Brødstraf, for at hiin Ulighed ikke skulde kunne siges at være tilstede, saa troer jeg, at Bånd- og Brødstraf aldrig vilde blive anvendt, undtagen som en Afsoning; men i saa Fald troer jeg ogsaa, at det er bedre, at den fra Begyndelsen af staaer i dette Lys, da den dog saa bliver anseet paa en anden Maade. Der er dernæst en anden Grund, hvorfor jeg ikke troer, at Bånd- og Brødstraffen bør fastholdes. Jeg troer ikke, at Hensigten med, at denne Straf kom ind i Loven, var, at den Forbrydelse, som der her nu belægges med denne Straf, ikke ifølge den tidligere Lovgivning kunde rammes; men det var, fordi denne Forbrydelse, ifølge den tidligere Lovgivnings Analogie, vilde blive rammet med Bøder, der, efter hvad man antog, vare for ringe. Men dette kan nu ikke mere være Tilfældet; thi Bøderne ere nu satte saa høie, at der vistnok altid vil kunne paalægges den Bedkommende en passende Straf. Der er i de Domme, der ere blevne efterseete, ifald jeg ikke skulde tage meget feil, kun et eneste Tilfælde, hvor en anden Straf end Bøder er bleven idømt for en lignende Forseelse, og det var et Tilfælde, som var indruffet med en Slagtersvend, der havde kastet sin Kniv efter en Hund og saaledes var kommen til at opsprætte Bugen paa den. Der blev i selve Dommens Præmisseser sagt, at det var en Forseelse imod Politieanordningerne. Jeg skal nu ikke kunne sige, hvori denne Forseelse mod Politieanordningerne egentlig bestod; men det er dog ganske vist, at det var en Forseelse mod den Orden, som et godt Politie, der skal overholde Orden paa et offentligt Sted, ikke godt kunde lade passere. Thi en Slagterkniv er vistnok intet Instrument, der er egnet til at kaste med, og der kunde deraf opstaae anden Fare end den, der opstod for Dyret. Deri seer jeg den egentlige Grund, hvorfor denne Dom saaledes, som skeete, og slet ikke i den Forseelse, der blev begaaet med Hensyn til Dyret; thi hvis Slagtersvenden havde holdt sin Kniv i Haanden og dermed havde dræbt Dyret, saa troer jeg ikke, at han vilde være bleven belagt med nogen Straf. Altsaa, dette er et Tilfælde, hvorfra der ikke kan argumenteres; men, naar jeg und-

tager dette Tilfælde, er det mig ikke bekendt, at der tidligere er bleven anvendt andet end Bøder. Der er endnu en anden Grund, hvorfor jeg meget skulde ønske, at Bånd- og Brødstraffen ikke kom til at staae i denne Lov. Grunden til denne Lov er, at man antager, at den tiltagende Civilisation gjør Fordring paa en vis Mennefskelighed i Behandlingen af Dyr. Det er altsaa en Fordring, som Civilisationen stiller til os, at vi nu forlange en Straf i dette Forhold; men til den Grad af Civilisation, som vi her saaledes ved Loven indtage, passer Bånd- og Brødstraf aldeles ikke; thi Bånd- og Brødstraf er i og for sig ikke en Straf, som just bærer meget Spor af Civilisation. Jeg troer, at, naar der finder en Omordning af vore criminelle Forhold Sted, saa vil en Straf, som ikke er kendt mange Steder udenfor Danmark, blive aldeles bortskaaen, og at vi nu i en Lov, som aabenbart er en Overgangslov, og som ogsaa er betegnet saaledes i det andet Thing, skal bringe denne Straf ind, det anseer jeg for aldeles urigtigt. Hvergang vi fastholde en Straf, som vi maae ønske fjernt, i et specielt Lovforslag, saa fastholde vi et feilt Princip; udelukke vi den derimod, saa have vi vel ikke gjort noget stort Skridt til det Bedre; men vi have dog gjort det muligt, at det Bedre kan indtræde. Vi have dog gjort et Skridt, som giver et Beviis for, at vi ikke ansee denne Straf for mere passende til vor nuværende Tilstand, og vi have altsaa gjort et Skridt til, at den kan blive udelukket, naar der kommer en ny almindelig Criminallov. Hertil kommer endvidere, at denne Lov er en meget interimistisk og usfuldstændig Lov. Det er ganske vist, at, naar der kommer en mere fuldstændig Lovgivning tilstede om dette Forhold, saa vil der skjelnes imellem hvad der egentlig kan ansees som Politieforseelser, og hvad der kan ansees som de grovere Forseelser, der maae behandles som virkelig criminelle Sager, hvilket dette Slags Sager jo i Grunden som oftest ere. Da det altsaa er en interimistisk Lov, saa troer jeg, at de høiere Straffe, som der kan blive Tale om, naar man havde virkelig criminelle eller Justits-sager for sig, heller ikke her bør komme til Anvendelse, og det er derfor bedre, at Loven er noget usfuldstændig;